

VETO

ALGEMENE STUDENTENRAAD

Onthaal eerste kan

On the rocks, on the roll!

Erik Depreeuw, studentenpsycholoog van de Dienst Studie-Advis, formuleerde het ooit als volgt: "Ik zou de overgang van middelbaar naar universitair onderwijs willen voorstellen als een overgang van amateurisme naar professionalisering." Of die kloof tussen M.O. en unief reeds de eerste week van het academiejaar voelbaar is, blijft echter sterk de vraag.

VETO speurde een week lang Leuven af op zoek naar *het verse vlees in de kuip*. Daarom werden een honderdtal eerste kanners aangeklampt, en dit zowel op de rondleiding de eerste dag(en) als, later, op publieke plaatsen zoals de Acco en de fakbars. De champagnekurken knalden niet na deze zoektocht.

Onze mening over de jonge KUL-Turken verneemt u lekker nog niet. Deze week presenteren we hier enkel als aperitief een cocktail van indrukken. Laat die dan geshaked zijn in onze mixer van toevalstreffers en blasévoel als ouderejaars: u kan 'm maar gehad hebben.

4 oktober, de lichtblauwste maandag van het academiejaar. Het jaarlijks terugkerend stadsbeeld is weer niet uit de lucht: groepjes rondtrekkende mensen, al dan niet "ingekleed" in de sfeer.

Godsdienstwetenschappen maakt er zo-waar een verkiezingsrondleiding van. Kwestie van aktueel te blijven. In het Maria-Theresiakollege treffen we hen aan, druk bezig met het schilderen van pancardes. De zonet beëindigde *fopies* "over de verhouding theologie-filosofie en voor de rest geen jota van gesnapt!" (dixit een eerste kanner) wordt op tegenstrijdige reacties onthaald. Gaande van "het was een klucht, overdreven, bovendien was ik op voorhand gewaar-schuw" tot "ik ben er toch een beetje ingelopen, ik was er mee weg" of "bijzonder spektakulair".

Op onze vraag naar de verwachtingen inzake unief, leven in Leuven e.d. krijgen we meestal gegiechel of schouderophalen als antwoord. Een enkeling probeert een schuchter "nog geen mening gevormd" of "ik wil geen vooroordelen hebben, wil openstaan voor wat nog komt". Dit op de vlakke blijven is trouwens typerend voor het gros van de mensen die voor de Veto-mikrofoon hun zegje doen.

(Foto WVV)

Op de Oude Markt worden onze stoutste verwachtingen overtroffen. Een doeld-zakspeler laat een aantal godsdienstwetenschappers naar zijn pijpen dansen. En aan het Fochplein omstuwen pedagogen Fonskes fontein.

"De bedoeling is dat jullie met je blote voeten een schelp van een okernoot uit

het water vissen." Zijn dit de eerste kanners aan de unief? Maar bij navraag blijkt juist dat speelse element de nieuwbakken studenten te boeien. Of zoals een eerste kanner het uitdrukt: "Kinderachtig? Helemaal niet. In deze stad is zo toch al genoeg ernst?"

Nee, dan de fietsende geneesheren die we ter hoogte van 't Stuc tegen het frame lopen. Als we de *tutors* (zo noemen de eerste kan-begeleiders in eerste kan zichzelf) mogen geloven, dan is "de eerste jaarswerking in Medica dit jaar een andere weg ingeslagen. Tot vorig jaar ging alles er tamelijk saai aan toe, dit jaar is het meer ludiek opgevat. Onze eerste kanners blijken tevreden te zijn."

Of alle ernst aan de KUL dan toch zoek is? Nee, de geologen bijvoorbeeld maken van hun hart een steen. Wij treffen een aantal zéér serieus ogende exemplaren aan in een auditorium van het MT-kollege.

Onderwerp van konversatie? Stenen en seksistische profen op het eksamen en de tijd die je aan een bepaalde cursus moet spenderen. Of de kolleges die je beter niet bijwoont. De informatie wordt er "net echt" geboden, ex cathedra.

Studiebeurzen: ze worden zyder zeker gèlehans zot!?

Wanneer je de problematiek van de studiebeurzen vergelijkt met die van Dallas zie je een onverwacht aantal gelijkenissen: het aantal afleveringen is oneindig en elke aflevering op zich is ofwel niet mooi, ofwel misplaatst.

Vooreerst zal ik in dit artikel deze uitspraak nader verduidelijken, om pas aan het einde ook enige verschilpunten aan te geven.

Het huidige Dienst-voor-Studie-toelagenstelsel (DVS-stelsel)

De doelstelling van dit stelsel, door een financiële tussenkomst kinderen uit minderbevoegde bevolkingscategorieën de kans te geven hoger onderwijs te volgen, blijkt allesbehalve bereikt te zijn. Daarover is iedereen het gewoonlijk eens. Er valt nu eenmaal niet naast te kijken dat kinderen uit lagere bevolkingsgroepen (winkeliers, lagere bedienden en arbeiders) slechts met 23,8% vertegenwoordigd zijn in verhouding tot de totale studentenpopulatie (althans wat de jongens betreft aan de KUL in 1980-'81, voor de meisjes is dit resp. 20,5%). De meningsverschillen komen echter naar boven als men de vraag stelt hoe dit komt, en nog meer als men het heeft over de consequenties die men daaruit moet trekken.

Eerste redenering: Het is zo dat de toegang tot het hoger onderwijs voor bv. arbeiderskinderen bemoeilijkt wordt door een veelheid van socio-kulturele factoren zoals taalgebruik, interesse, selectie in het middelbaar onderwijs of zelfs nog vroeger, enz. Op zich heeft sociale raad dit nooit tegengesproken. Het wordt wel anders als men besluit dat geld voor deze mensen geen argument is, en men het weinige dat er aan studie-

toelagen wordt uitgekeerd gewoon wil inhouden. De teruggang in de vertegenwoordiging van arbeiderskinderen aan de unief gedurende de laatste 10 jaar kan men immers moeilijk toeschrijven aan een plots groter worden van, grotendeels nog onbekende, socio-kulturele factoren. Voor ons moet de oorzaak gezocht worden bij de niet-indexering van zowel

Weekblad. Jg. 9, '82-'83. Nr. 3. dd. 14 oktober 1982.

V.u. Marcel Meeus. Van Evenstraat 2D, 3000 Leuven.

Redakties: steeds op vrijdag tussen 17.00 en 19.00 uur (open voor ieder) op 't Stuc, Van Evenstraat 2D, 1ste verdieping.

Nr. 4. Artikels en agenda binnen op 15 oktober. Advertenties op 14 oktober.

Nr. 5. Artikels en agenda binnen op 22 oktober. Advertenties op 21 oktober.

Het leven in Leuven valt reeds in zijn normale plooi. De eerste lessen zijn gedoceerd en gebroost. Acco is er eens te meer in geslaagd een meute snuffelende en kopende studenten te verwerken (foto), de TD's draaien nog op volle toeren en de katers zijn niet uit de lucht. Maar nu als de drommel naar pagina 3 & 5 voor het verslag van de ASR-Vormingsvriedaagse.

Ook Politika lijkt het bij een eerder formele rondleiding te houden. En aan de Grote Aula stoten we op verlaten chemi-in-de-dop, die vergeefs wachten op hun begeleiding. Geen klachten uit hun mond, overigens, maar de onderlinge communicatie is (nog?) duidelijk stijfjes: een familiefoto om je later slap mee te lachen.

U kan zelf — lezersbrieven zijn altijd welkom — vooralsnog een bijdrage leveren aan het menu. Volgende week immers serveren wij onze hoofdschotel: een meer gedegen evaluatie, zowel van de onthaal-activiteiten als van een vermeende eerste kan-mentaliteit.

Wim Verhelst
(Met dank aan Chris Cosaert)

EN VERDER...

Hebben we wéér een eitje gelegd ..... p. 2
Kerncentrales ..... p. 4
Experimentele muziek ..... p. 7
Alfabetisatie ..... p. 7
Een overvolle agenda ..... p. 8

(Foto WVV)

de studiebeurzen als de kollektieve voorzieningen (Alma's, huisvesting) Men kan dan weliswaar nog stellen dat een universitair diploma voor een arbeiderskind veel minder handig is geworden omdat de zoon van een advocaat bv. veel gemakkelijker aan een universitaire job zal geraken, dan nog blijft het vooral een financiële redenering.

Tweede redenering: Deze benaderingswijze werd een drielat jaar geleden uitgewerkt door de nationale werkgroep voor studietoelagen met de SP-er Ward Bosmans als grote voortrekker. De kritiek op het DVS-stelsel was (en is) dat het uitgaat van een verkeerde logica. Men vertrekt van een inkomensbedrag waarboven je verondersteld wordt geen

beurs nodig te hebben (zie fig. 1). Voor 1982 bedraagt dit 435.093 fr. netto belastbaar inkomen voor een gezin met 2 personen ten laste. Per persoon ten laste wordt deze Grens van Meervermogendheid (GMV) met 124.312 fr. verhoogd. Naarmate het gezinsinkomen nu 20, 40, 60, 80% of meer van deze grens van meervermogendheid afwijkt krijg je een grotere beurs. De fout van het DVS-stelsel is dus dat het geen rekening houdt met wat je eigenlijk nodig hebt. Minvermogen is hier eenvoudig degene die niet meervermogend is. Door zo te redeneren was het mogelijk om elk jaar slechts 10% maximumbeurzen uit te

vervolg op p. 3

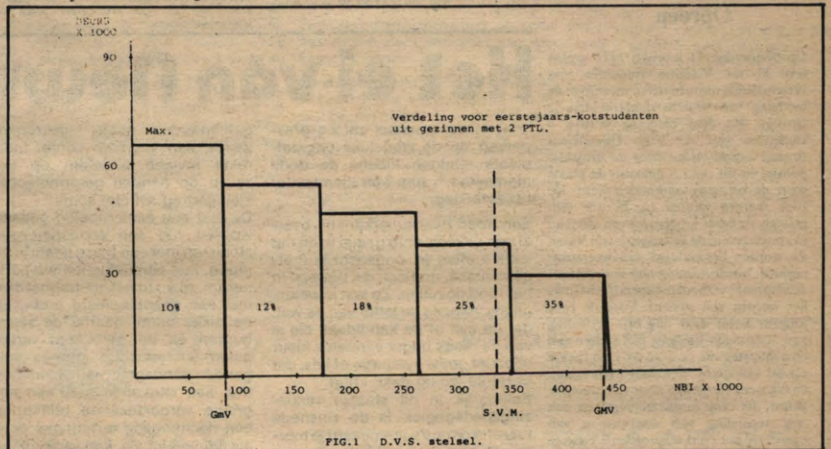

FIG.1 D.V.S. stelsel.

"'t Is weer in de sjakosj", mompelde hij tevreden terwijl hij zijn laatste sigaret rolde, en de nu toch al wel lauwe laatste slok binnenspoelde. Terwijl de persen al rolden, rolde hij tussen de lakens. Een nieuwe VETO zag het licht. En om te vermijden dat de medewerkers donderdags nooit het licht te zien krijgen:

**DRINGEND GEVRAAGD,
TIKKERS & LAY-OUTERS
(GEINTERESSEERD? KOM 'ES LANGS!)**

Geen kennis vereist — gezellige sfeer — gratis gezelschap en drank — gratis werken ook (helaas?)

Veto-abonnementen

Je kan je voor Veto abonneren voor 150 fr./jaar als je het roosterje rechts invult en opstuurt naar:
ASR — Veto
Van Evenstraat 2D
3000 Leuven

Opgelet: studenten kunnen Veto krijgen voor 30 fr. Deze mensen komen best langs op het Veto-sekretariaat. Bovendien krijg je bij sommige kringen Veto gratis als je je inschrijft als kringlid. Dus opgelet: geen tweede inschrijving! Veto's worden verstuurd vanaf nr. 4 (gedeeltelijk) en nr. 5 (alle abonnees).

Ik wens Veto wekelijks toegestuurd te krijgen op het volgende adres: _____ (drukletters a.u.b.)

Naam en voornaam: _____

Straat: _____ nr.: _____

(residentie, bus, enz.) _____

Postnr.: _____ Plaats: _____

ik stort 150 fr. op rekening nr. KB 431-0079541-68 t.n.v. 'Algemene Studentenraad, Van Evenstraat 2D, Leuven' met vermelding: "Veto-abonnement, NAAM".

ik voeg 150 fr. hierbij.

Redactioneel

A streetcar named 'inspraak'

Het verbale assimilatievermogen van de gevestigde partijen is verbazend goed: zelfs de meest conservatieve partij blijkt, na 15 jaar hameren van nieuw links op het inspraak-aambeeldje, wel een boontje te hebben voor inspraak, participatie en dergelijke... tenminste in haar programma. Die vaststelling noopte Guy Verhofstadt, nooit afkerig van een brede-gedachtenuvlucht, ertoe het sukses van Agalev hieraan toe te schrijven dat zij ook daadwerkelijk de 'basis' aan woord willen laten. Geen nood, het gevaar kan snel bezworen worden: snel wat inspraak. Organiseren en Agalev is binnen de korste keren gerekereerd. En de kiezer naar de oude vertrouwde politieke familie.

Onbewust legt hij hier de vinger op de zere plek van alle 'basidemokraten-op-

de-politieke-toer'. Wij leven, of je dat nu leuk vindt of niet, in een vertegenwoordigingsdemocratie. Dat betekent (zoals Guy het zou zeggen) dat je eens om de x jaar mag stemmen en daarna je mond mag houden. De machtsbasis van de partijen, waardoor de vertegenwoordiging zichzelf consolideert, is in België goeddeels het politiek dienstbetoon: wie aan werk raakt via partij X is niet zo gek om partij Y aan de rode bolletjes te helpen.

Verdedigers van basidemocratie vinden dat allemaal niet zo gezond-demokratisch. Steeds meer stemmen gaan op om de modale burger ook na de verkiezingen nog te laten meespreken en mee beslissen, omdat hijzelf het best weet wat er in zijn straat, wijk aan de hand is. Die beweging heeft de wind in de zeilen

blijkens Ward Bosmans' uitspraak dat de politieke partijen en hun plaatselijke eksponenten geen alleenheersers meer zijn op het veld van het gemeentebestuur, maar wel medespelers naast vele anderen.

De 'on-machtsbasis' van deze beweging is evenwel in hoofdzaak de buitenparlementaire aktie. Onmacht: als honderdvijftig duizend mensen protesteren tegen de installering van kernwapens, meent het politiek personeel daar — namens de rechtsstaat en de 'anonieme kiezer' — niet op in te moeten gaan.

Die onmacht is — zo bleek zondag 11 — een politieke faktor geworden, het politiek sukses een dilemma. Enerzijds zetelmen, na het verkiezingssucces, in organen die er alle belang bij hebben de beoogde werking onder de duim te houden. Anderzijds is de slagkracht van

de buitenparlementaire aktie, zoals die in de steden gegroeid is (wijkcomitees, aktiegroepen) niet groot genoeg. Bij gebrek aan middelen wellicht, en daar hoort ook het menselijk kapitaal bij. Engagement in een aktiegroep zou voor velen een te hoge wissel op de toekomst kunnen betekenen.

Er zal een strategie ontwikkeld moeten worden om niet weg te zinken in bestuur zonder impact, om in de vertegenwoordigingsdemocratie een bres te slaan die toelaat van besturen terug een publieke zaak te maken. Daarnaast een strategie om de brede massa ontvankelijk te maken voor nieuw gekreëerde mogelijkheden, nieuwe ideeën. Dat moet lukken binnen maximaal zes jaar. De anderen zitten ook niet stil.

De redactie

LEZERSBRIEVEN

Speech

'Zeer terecht' ging de studentenspeech dd. plechtige opening niet over de sociale sektor. En niet omdat de studenten wel erg braaf geworden zijn, staat in de bedenkingen erbij. Want dit is niet helemaal juist: de student dd. vandaag is niet helemaal braaf maar... hij kent zijn plaats, hij weet studentstudeer. Vandaar zijn Groot Problem: de stijgende studiedruk. Vandaar die speech, want, wat erger is, niemand beseft dat probleem. Behalve De Somer: hij luistert, hij grijnst breeduit, hij vindt het niet relevant. Voor studenten is dit een goed teken: de grote beer grijnst dus we hebben hem. Dit is dan het leuke van de speech: al dat geleuter over sociale dingen, daar valt De Somer bij in slaap, dat interesseert de student niet. Het Grote Onbehagen is studiedruk en nu weet iedereen het: de student, De Somer, Martens, Manu Ruys. Men kent onze gevoeligheid en houdt er rekening mee: de studentenspeech is nog niet koud of de oude voorstellen ter hervorming van het beurzenstelsel vliegen de papiermand in voor een nog drastischer draak: de simulatie 33. Neen, de studenten zijn niet braaf: zij houden een 'akademisch' getinte speech, zij krijgen een warm applaus. Goed zo, studenten, 10 op 10!

Frank Uyttendaele

PS. Ook Martens grijnst.

PPS. Dank voor het verhelderend artikel over Stella Artois. Graag een gelijkwaardig artikel over mimosept maandverband en bastos filter. Ik schrijf wel terug.

Oproep

Op donderdag 11 februari 1982 saptten een 30 tal Vlaamse studenten van verschillende universiteiten mee op in de betoging van Waalse staalarbeiders te Brussel. Na deze betoging werden 4 studenten van de Vrije Universiteit Brussel aangehouden door de Brusselse politie, en dit op 1,5 km. van de plaats waar de betoging ontbonden werd. De twee meisjes werden na 24 uur vrijgelaten, de beide jongens bleven 1 maand in voorarrest in de gevangenis van Vorst. Ze worden beschuldigd van weerspannigheid, bendevoorming met voorafgaand afspraak, verboden wapendracht (dwt het werpen van stenen). Voor de twee jongens komt daar nog bij: vernieling van voortuigen (inslaan met stenen van de achterruit van de auto die klemaakte op het kruispunt Weststraat - Kunstlaan en die werd vernietigd door rijkswacht te paard, die erop te pletter liep.), en ook nog vernieling van voorwerpen van openbaar nut (verkeersborden). Volgens de valse getuigenis van een Brussels politieinspecteur die beweert (ten onrechte) dit alles gezien te hebben, bleven de twee studenten een maand opgesloten. Ze krijgen ook de schuld van (met 4) de betoging van duizenden arbeiders uit de hand te hebben doen lopen en moeten voor alle schade opdraaien.

De dag na de aanhouding werd door minister Nothomb van Binnenlandse Zaken een perskommuniqué verspreid dat in ongeveer alle kranten verscheen. Daarin stond dat de arrestanten 'vier bekende Antwerpse AMADA-leden' waren en bekend stonden als 'beroeptagiatoren'. Eerst valse beschuldigingen en dan nog deze leugenachtige insinuaties,

die de ondemokratische tendenzen die steeds meer de kop opsteken in onze maatschappij versterken. Hierover werd herhaalde malen geïnterpelleerd door SP-volksvertegenwoordiger Jef Sleecx. Minister Nothomb blonk uit door zijn nietszeggende antwoorden op alle gestelde vragen.

Nog nooit werd iemand zo lang in voorlopige hechtenis gehouden op basis van dergelijke zwakke en ongegronde vermoedens en "omdat ze een gevaar voor de maatschappij zijn en onmiddellijk terug zullen beginnen". In feite ging het om een voorbeeld en als afschrikking om elke vorm van solidariteit met arbeiders-akties te verhinderen of te stoppen.

Nu moeten deze 4 studenten op donderdag 21 oktober om 8u 45 voor de korrektionele Rechtbank te Brussel verschijnen. Er kunnen zware straffen worden uitgesproken. Daarom is het voor deze jongelui belangrijk dat hun onschuld kan bewezen worden. Daarvoor is het een noodzaak dat er getuigen kunnen gevonden worden die gezien hebben op welke manier de achterruit van de auto in kwestie stuk geraakte. Geen van de 4 studenten is zelfs maar in de buurt geweest. Daarom deze oproep aan allen die hier iets van weten en ons zouden kunnen helpen om zo vlug mogelijk contact op te nemen. Als u nog andere mensen kent die in deze zaak enige hulp kunnen bieden, aarzel dan niet hen te contacteren en/of ons te schrijven of bellen. Dank bij voorbaat!

Solidariteitskomitee
c/o Studiering vrij onderzoek
Pleinlaan 2
1050 Brussel
Tel. 02/641 2328 namiddag

AUDIO

VERKOOP & SERVICE

Sony - Marantz
Bang & Olufsen
Dual - Sanyo - Akai
Lenco - Grundig
Pioneer - Panasonic
Yamaha - B & W
Revox - Tandberg
enz

Donderdag gesloten

VIDEO

VERKOOP & SERVICE

SONY
UMATIC
BETAMAX
PANASONIC
SANYO
BANG & OLUFSEN
GRUNDIG

Donderdag gesloten

(016) 22 43 64
Diestsestraat 164-168
3000 LEUVEN

ecomag AUDIO AV VIDEO

Publimage

Medewerkers aan Veto 3: Johan Aerts, Wilfried Allaerts, Rik Arfeuille, Pol Bijnen, Fluppe Canfin, Chris Cosaert, Peter De Jonge, Hilde Devoghel, Dirk Eggermont, Noël Herteleer, Guido Janssens, Marcel Meeus, Klaas Tindemans, Pieter T'Jonck, Frank Uyttendaele, Jos Van Dikkelen, Luc Van Heerentals, Siska Vansevenant, JH Verbanck, Koen Verboven, Wim Verhelst, Ingeborg Verplancke en de studentendokter...

Het ei van Newton

"Het stadspersoneel zal de grasperken op de stedelijke begraafplaats reinigen tijdens de dode momenten." (uit een gemeenteraadsverslag)

Een troep zwarte vierkantjes, overal een cirkelvormig gaatje in en dat laatste moet je, ongeacht je morgesituatie, met een dik potlood in het rood opvullen. Zo laat je weten, althans volgens de letter van de wet, dat de lijst of de kandidaat, die je van de reeds hoger vermelde kleur voorziet, jouw sympathie of iets, dat dezelfde lading dekt, krijgt. Belangrijk in dit staaltje verkiezingspedagogiek is de zinsnade tussen komma's: 'ongeacht je morgesituatie' (nu staat het statement wel tussen aanhalingstekens maar vrees niet, het is bewust gedaan). Inderdaad, hoeveel zaterdagnachtse katers worden niet met potloodpunt afgeregeerd? Hoeveel zondagmorgense huwelijksperikelen worden niet in het rood benadrukt? Hoeveel slechtverteerde broodjes, koffieporties en sigaretten worden niet in de verf (ekskeuseer voor het niet helemaal kloppen van het beeld) gezet? Immers, het moet klaar als het goede van onze bodem zijn dat die momentane en unieke gesteldheid, waarmee in het van goedkoop hout

getimmerde hokje gekropen, wordt, een voelbare zoniet indrekte invloed uitoefent op het zwaar op handen geformuleerde stemgedrag. Of niet soms?

De test zou eens moeten gedaan worden: op een zondagmorgen stemmen met een frisse adem in de mond, met een liefhebbende partner (m. of v.) in het achterhoofd en met een geapprecieerd ontbijt in de dikke darm, daarna de stembussen en de geruchten verzegelen, en tenslotte op een volgende zondagmorgen stemmen met een stinkende bek, een migraine, veroorzakende relatie en een slechtlopend verteringsproces als couleur locale. Een vergelijking van beide resultaten dringt zich dan onvermijdelijk op en zo kunnen we eindelijk eens nagaan of het stemgedrag meer gedetermineerd wordt door opinie, propaganda en politieke analyses dan wel door kleffe tongen, maagzuur en alimentatieprospecties. Hein Picard, hoor je me? Doen, joh!

Kort en korter venijn in de staart. 1. Het is toch een prestatie van 5 uur 's namiddags tot 1 uur 's nachts, met de koppigheid van een harakiri-plegende samoerai, de verkiezingsshow te volgen? Geen

cijfer kon me uit het lood slaan, geen verklaring kon me de grond onder de voeten wegnemen, geen analyse kon me de rimpels fronsen. Integendeel, wat als saaiheid en monotone aankondiging was, werd een kakafonie van computerdata, small talk, regionale saus en ocharme, één liedje tussen 8 en 1. Kijk, dat stukje zang heeft pijn gedaan. De verzoepen architect Vanuytsel met zijn aftands 'Belgie' is de vinger in de wonde, de steek in de mil't geworden. Net alsof de BRT het spel geen vijf uur cool kon maken! Dubbelgekoeld, on the rocks, ik had er zo mijn zinnen op gezet, maar het heeft niet mogen zijn...

2. Opvallend was dat de vier partijvoorzitters in de verkiezingsshow verklaarden allemaal gewonnen te hebben. Naargelang de evaluatiebasis ('76 of '81) kwam hun reken-sommetje op plus uit en werd de glimlach vers gestreken. Ik heb nagegaan dat vergeleken met de uitslag van 1948... Voetbal is gelukkig veel eenvoudiger: je wint of je verliest. En als je verliest is het toch de schuld van de scheidsrechter...

3. Veel kranten gekocht op maandagmorgen: uit elke hoek een wind is immers een goede basis voor

evaluatie. Beschamend was de tabel met verkiezingsuitslagen in de maandagse 'Morgen' terwijl bv. grote broer 'Standaard' volledig was poseerden de 'Morgen'-lijsten met ongeloflijk veel nullen. Werd de krant al op zaterdag gedrukt of is dat gewoon durven...

Raadslid Vanhoutegem: "Mijnheer de burgemeester, mag ik er U beleeft attent op maken dat ik niet Houtteman maar Van Houteghem heet." Burgemeester: "Ekskuseer, mijnheer Houtteman." (uit een gemeenteraadsverslag)

Studiebeurzen: ze worden zeker géleghans zot!?

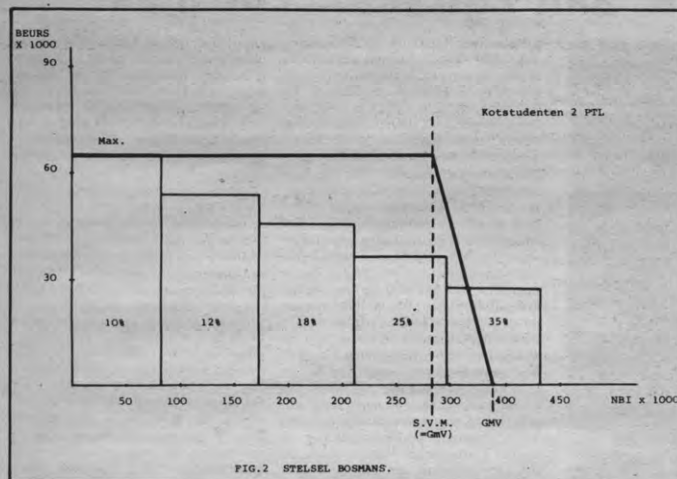

FIG. 2 STELSEL BOSMANS.

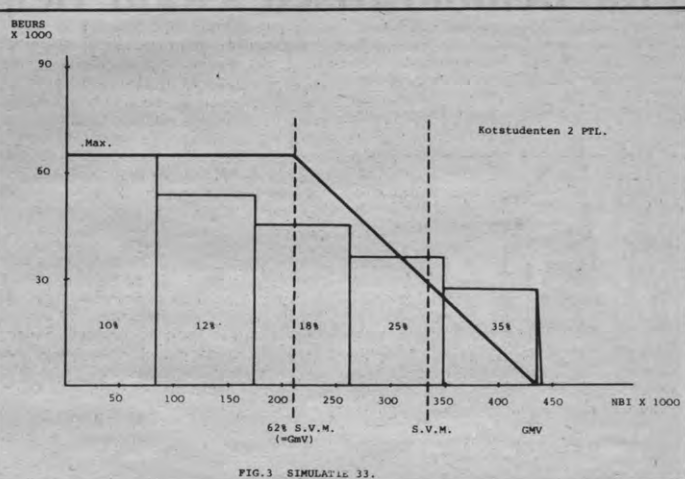

FIG. 3 SIMULATIE 33.

keren, terwijl 60% van de beursgerechtigde studenten niet eens beschikken over het socio-vitaal minimum (SVM). In 1979 bedroeg dit 28.674 fr. maandinkomen voor een gezin met twee personen ten laste. Per persoon ten laste tel je er 7000 fr. bij op. Dit is het wetenschappelijk vastgestelde bedrag* wat een gezin nodig heeft om te voorzien in de meest essentiële behoeften zoals voeding, kleding, huisvesting, enz. Het merendeel van de beursgerechtigde gezinnen beschikt dus hier zelfs niet over. Dit weerlegt wel zeer duidelijk het vrijdogmatische argument alsdat alle studiebeurzen naar rijkelskinderen zouden gaan! Mensen die niet eens beschikken over het socio-vitaal minimum, worden wel verondersteld van zelf hun studiekosten voor een groot stuk te betalen. Met welk geld ze dat moeten doen wordt er niet bijgezegd! Hieraan zal Bosmans nu proberen een mouw aan te passen.

Het stelsel Bosmans

Bosmans vertrekt met te zeggen dat de staatstoelagen moeten gaan naar wie het echt nodig heeft. Voor hem zijn dat allen die niet beschikken over het socio-vitaal minimum evenals gezinnen die welke door het feit dat er een kind studeert, onder het socio-vitaal minimum zouden terechtkomen. Praktisch betekent dit dat al wie niet over het socio-vitaal minimum recht heeft op de maximumbeurs, gelijk aan de meerkost van het studeren (65.000 fr.). Dit is het bedrag dat een studerende kind meer kost dan een kind dat ten laste is en niet studeert. M.a.w. in dit systeem valt de grens van minvermogenheid (GmV) samen met het socio-vitaal minimum. Wie tussen de meer en minvermogenheids grens valt krijgt een beurs die hem toelaat om niet boven het socio-vitaal minimum te blijven (zie fig. 2). Daarnaast houdt het systeem nog in dat de zgn. dubbelbetaling van het huidige systeem wordt afgeschaft. Wanneer in een gezin meerdere kinderen in het hoger onderwijs studeren, dan tellen deze in het DVS stelsel dubbel ten opzichte van elkaar. Zijn er bv. twee kinderen aan de unief, dan telt de aanvraag van de eerste, de tweede voor twee personen ten laste en omgekeerd. Dus elke student telt voor twee, behalve de aanvrager zelf.

Nu is dit alles wel niet zo mooi als het er uit ziet. Vorig jaar bracht sociale raad dan ook volgende kritieken aan. Vooreerst is het in dit voorstel om het even hoeveel lager je inkomen beneden het socio-vitaal minimum ligt, de maximumbeurs is vanaf het socio-vitaal minimum voor ieder gelijk (65.000 fr.). Verder is het misshien voor Bosmans logisch, maar niet voor ons, dat wanneer je een beurs krijgt het gezinsinkomen altijd wordt teruggebracht op het socio-vitaal minimum. Dit komt doordat Bosmans bij het bepalen van de meerkost vna het studeren 'vergeet' dat iemand die niet studeert altijd een inkomen heeft, dus ofwel gaat werken, ofwel gaat stempelen. Iemand die studeert doet dus aan inkomensderving. Weliswaar verdient hij na zijn opleiding meer dan iemand anders, doch het lijkt ons eerder fout om bij het ontwerpen van een studiebeurzenstelsel uit te gaan van bestaande maatschappelijke ongelijkheden. Daarbij komt nog dat als men in deze maatschappij studeren toch zo belangrijk vindt, men ook de politieke wil moet opbrengen om er voldoende geld voor vrij te maken en dit is meer dan ervoor te zorgen dat niemand onder het SVM valt. Dezelfde argumenten gaan ook op voor de 6.600 studenten die door de toepassing van het

Bosmansstelsel hun beurs zouden verliezen. Dit zijn alles behalve hoge inkomens. Wanneer men zegt dat het huidige DVS-stelsel vooral voor deze groep heeft gewerkt, wil dit nog niet zeggen dat het daar niet mocht werken!

Ten slotte heeft sociale raad vorig jaar ook voorspeld dat het systeem Bosmans, alhoewel nooit als dusdanig doorgevoerd, toch zou gebruikt worden. Maar dan met kleinere getaltes. Alhoewel onze bol niet van kristal is maar van simpel brilleglas, blijkt deze voorspelling toch uit te komen...

Simulatie 33: Wat het ACW goed vindt van een SP-voorstel

In plaats van als grens van minvermogenheid het socio-vitaal minimum te nemen — zoals bij Bosmans gebeurt — neemt men als grens van minvermogenheid 62% van het socio-vitaal minimum. Pas vanaf inkomens die lager liggen dan dit bedrag begint men maximumbeurzen uit te keren (fig. 3). Weliswaar kan men hierdoor meer maximumbeurzen uitkeren dan met het huidige DVS-stelsel, doch ongeveer de helft van hen die onder het socio-vitaal minimum zitten zullen er nog steeds geen krijgen. Daarbij komt nog dat degenen die deze kleine verbetering betalen dit de beursstudenten zijn die niet boven het socio-vitaal minimum vallen. Bijgevoel kom deze er nu onder te liggen! Voor de rest kan je de meeste kritieken op Bosmans ook op dit voorstel

toepassen. Zeer concreet komt het er nu op neer dat de Hoge Raad voor studietoelagen nog deze maand de laatste loodjes zal leggen aan dit voorstel waarna aan de Vlaamse Executieve zal gevraagd worden om het nog dit academiejahr in te voeren.

Daarbij komt nog dat men door de invoering van KB nr. 29 vanaf 1983 zinnens is de fiscale abtømmingen voor gezinnen met een vervangingsinkomen (Werkloosheid, pensioen,...) gewoon af te schaffen wat tot gevolg heeft dat deze mensen in een hogere belastingsschijf terechtkomen en hierdoor een kleinere studiebeurs krijgen. M.a.w. zelfs de zoon

van een werkloze heeft geen maximumbeurs!

Besluit en perspectief

Dit is geen voorstel tot verbetering maar een besparingsvoorstel dat meer bepaald een sordige 25 miljoen zal opleveren. 25 miljoen die men recupereert door de zwakken te laten opdracraien voor de zwaksten. Je ziet ook dat wat eerder 'redenering 1' genoemd werd uiteindelijk op hetzelfde neerkomt als 'redenering 2': het totaal uithollen van het studiebeurzenstelsel. De maximumbeurzen houdt

men voor die groepen welke toch niet (meer) aan de unief geraken, en de gewone beurzen worden zo belachelijk laag dat je er bij manier van spreken nog moeilijk je postzegel van kan betalen om je aanvraag te doen. Meteen wordt dan ook het verschil met Dallas duidelijk: van het studiebeursfenomeen is het einde reeds bekend: een stille, eenzame dood...

Tenzij

Tenzij de studenten het recht op onderwijs een recht vinden van iedereen, ongeacht zijn financiële afkomst.

Tenzij de studenten het verkeer vinden dat er 25 miljoen wordt bespaard op studiebeurzen terwijl de fiscale fraude minimum 200 miljard bedraagt.

Tenzij dat de studenten bereid zijn in grote getale hun stem te laten horen en regeringsleiders tot andere gedachten brengen.

Vraag daarom informatie aan je sociaal afgevaardigde, organiseer kringvergaderingen, volksvergaderingen, prikkaties, betogingen... Sociale raad zal je wel met raad en daad bijstaan.

Noël Herteleer

Gebruikte afkortingen:

- DVS: dienst voor studietoelagen
- GMV: grens van minvermogenheid
- GmV: grens van minvermogenheid
- NBI: netto belastbaar inkomen
- PTL: personen ten laste
- SVM: socio-vitaal minimum

KOFFIE 15 F.

muntstraat 4
LEUVEN

A.S.R.: een naam die veel ladingen dekt

Met drie verslaggevers trok Veto naar De Bron in Kessel-Lo alwaar drie geleidingen van de Algemene Studentenraad op meditatie en bezinning waren. Broederlijk of zusterlijk hand in hand maakten Kultuurraad (KuRa), Sociale Raad (SoRa) en Kringraad (KR) op 27, 28 en 29 september j.l. een roud-up van hun voorbije werking, met zicht op de toekomst. De retraite was opgevat als een vormingsdriedaagse voor de nieuwe studentenvertegenwoordigers uit de kringen in die drie raden. Dat zal ook wel gelukt zijn, want zo op 't eerste zicht waren er toch nogal wat kringwerkers afgekomen op deze A.S.R.-service. Daar staat evenwel tegenover dat voor de aanwezige Veto-medewerkers de sessies vaak meer weg hadden van hoorcolleges van anciens met veel ervaring en achtergrond, die voor zichzelf en hun kollega's een overzicht en een evaluatie maakten van het recente verleden om er lessen uit te trekken voor de volgende maanden. Enfin, die komende maanden zelf zullen wel uitwijzen hoe vormend de driedaagse precies geweest is. Wij — Guido op KuRa, Jos op SoRa en Jan op KR — staken alvast de volgende dingen op en we trokken er deze besluiten uit.

den allee

oude markt, 41 leuven
016/22 15 63

Op kringraad broeit wat: afwachten

Het is nog te vroeg om diep in te gaan op de meeste topics die door Kringraad (KR) werden bediscussieerd tijdens hun afzonding. De eenvoudige reden hiervoor is dat verschillende werkingsterreinen (aggregatie, studiedruk, studie-financiering) eerstens veel voorstudie vereisen en tweedens erg complex zijn. KR steekt wel de handen uit de mouwen, daar niet van, maar op het weekend waren de sessies rond deze onderwerpen vooral brainstormings en "een eerste inleiding tot..." en niet zozeer de presentatie van afgewerkte dossiers-ter-informatie. Het werkingsjaar 1982-83 kondigt zich dan ook aan als ongemeen boeiend én zwaar beladen voor KR. Bij Veto staan alvast de verwachtingen hoog gespannen, in afwachting van de dossiers over aggregatie en over studiedruk die we hopelijk nog vóór de kerstvakantie van KR ter publicatie in deze zelfde kolommen zullen ontvangen.

Testament van een medebeheerder

Omdat we voor hogere genoemde onderwerpen veel meer plaats en aandacht willen opbrengen dan hier mogelijk is, houden we wat KR betreft uit het weekend dan ook één sessie vooral over, die getiteld was: "analyse van de structurele problemen in de studenteninspraak aan de universiteit". Haast twee uur lang heeft de brok ervaring en dossierkennis op het gebied van medebeheer van studenten aan de universiteit, die ook wel Jan Sempels genoemd wordt, de weekend-gangers met verstomming geslagen. Met een audio-visuele cocktail van slides,

lezing en discussie gaf de docent een hooggedetailleerd doch overzichtelijk beeld van de beheersstructuren van de K.U.Leuven, met daarin de marginale plaats van de studenten met de vinger geleid. Zijn basiseinde zijn ongemeen boeiend en daarom geven we ze hier, subjectief geïnterpreteerd weer.

Dat de studenteninspraak een lachertje is, ligt aan veleerle factoren, aldus zij die ervaring hebben met het medebeheer. Zo is er bijvoorbeeld de universitair overheid, die er alle belang bij heeft dat de studenten als een verdeeld hoopje individuen aan de gesprekstafel zit, als een kip zonder kop die maar losweg kakelt in de plaats van gestructureerd en onderlegd te praten en te denken. Wat doet diezelfde overheid dus? Ze slaat de stap KR-A.S.R., waar de kringen hun meningen, grieven en standpunten kunnen samenleggen en tot een eenheid smeden, over en sprekt de *individuele werkloze kringen* rechtstreeks aan. Tot overmaat van ramp gaan sommige kringen of kringverantwoordelijken (de zogenaamde ego-trippers) hierop ook nog gretig in, omdat het o zo mooi staat om de smaak van de machtsparticipatie te proeven. Natuurlijk werkt medebeheer vanuit de studenten gedacht altijd optimaal als je bereidwillig en met onvoorwaardelijke onderdanigheid als minderheid een heersende partij aan de tafel gaat. Hier heeft Sempels overschot van gelijk wanneer hij óók de kringen kwaad met de vinger wijst als het op falen van het medebeheer aankomt.

Minder schuldig en meer slachtoffers zijn diezelfde kringen vanwege hun *gebrek aan onderlegdheid en inzicht*. Het grote

Een studie van Ivo Vanpol

Hoe democratisch kwam België aan zijn kerncentrales?

Zegt de ene molen tegen de andere: "Uit de weg, ge staat in de wind". Variatie nr... op het alomgekende thema "de groten en de kleintjes".

Het actievoeren tegen de aanwending van kernenergie in de elektriciteitsproductie in ons land wordt de jongste tijd meer en meer gekenmerkt door een moedeloosheid. Het V.A.K.S. (Verenigde Aktiegroepen voor Kernstop) wordt meer pragmatischer in zijn eisen (bv. neen aan Doel 5 en 6), omdat de principiële afwijzing van kernenergie in ons land zo onrealistisch lijkt, nu er al verschillende jaren kerncentrales in Doel en Tihange (en een paar kleinere in Mol) op volle toeren draaien. In die 'malaise' staat de vraag centraal, "Hoe is het zo ver kunnen komen?" "Hoe is het mogelijk geweest dat er zo laat is gereageerd worden op politieke beslissingen die toch al in de zestigste jaren genomen geweest zijn?" "Waarom hebben de revolutionaire zestigste jaren dit onopgemerkt laten voorbijgaan?" Ivo Vanpol, assistent aan de faculteit politieke en sociale wetenschappen, afdeling politologie, heeft een studie gewijd aan de besluitvorming inzake kernenergie in het Belgisch politiek bestel.

Union Minière, een dochtermaatschappij van de Société General, ontdekte in 1913 in Belgisch Congo de radio-actieve stof Radium, wat de start betekende van het nucleaire tijdperk in België. Tijdens de tweede wereldoorlog zal de Union Minière op uitdrukkelijk verzoek van de Belgische regering, uranium leveren aan de V.S., met het oog op de uitbouw van het militair complex. Direkt na de

tweede wereldoorlog wordt het Interuniversitair Instituut voor Kernfysica (1947), het Commissariaat voor Atoomenergie (1950), het Studiecentrum voor Kernenergie te Mol (1952) opgericht. De eerste twee op initiatief van de regering, de derde enkel gesubsidieerd door de regering. Het genoemde commissariaat diende het onderzoek en de initiatieven op vlak van kernenergie te bevorderen in

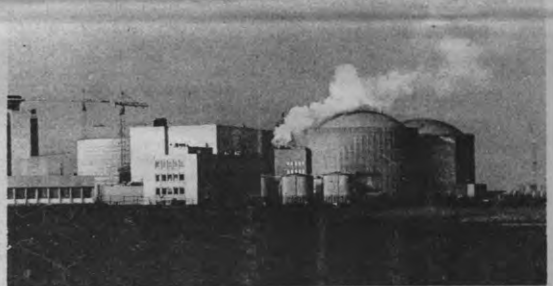
te ontwikkelen, ook diende men alle activiteiten van het land met betrekking tot kernenergie te coördineren. Het doel van de VZW SCK-Mol was het onderzoek naar de toepassing van kernenergie te stimuleren en de wetenschappelijke en technische studie van dergelijke toepassingen te bevorderen. Volgens Vanpol hebben de subsidies aan het Studiecentrum nooit aanleiding gegeven tot een parlementair debat. Wel was er kritiek op het feit dat alle subsidies geregeld werd via bijkredieten, en een efficiënte parlementaire controle uitgesloten was. Een politieke meerderheid beschouwde het Studiecentrum indertijd als een symbool van technische kundigheid.

1956-1957 lijken beslissende jaren te zijn voor de nucleaire toekomst van België. Mogelijk heeft de Suez-crisis van 1956, en de problemen van olievoorraad die zich in de toekomst door labiele politieke omstandigheden in het midden oosten, zouden kunnen voordoen, er iets mee te maken. In 1957 sluit Acec een akkoord met Westinghouse in verband met een licentie voor de bouw van PWR-reactoren. Dit akkoord met een looptijd van 15 jaar voorzorg in de productie, in het gebruik van de verkoop van volledig afgewerkte reactoren voor land-, lucht-, en zeegebruik. In 1959 wordt de groep A opgericht, waarbij Acec zich verbindt met Cockerill (reactorkuip, generatoren, ...), Kernmetallurgie en Mechanica (KMA), onder de groep 'A'. Het is deze groep die later de belangrijkste bestellingen voor kernreactoren in Doel en Tihange zal in de wacht slepen (in lichtjes gewijzigde vorm). Ook Mol bestelde in 1957 direkt na het verwerven van de licentie door Acec een reaktor van het Westinghouse type. Het Ministerie van Economische Zaken werd toen geleid door Minister van der Schueren, die naderhand verscheidene beheersmandaten verwierf in de electriciteitssector. R. Pulincx en P. Hatry waren toen zijn kabinetleden. Eerstgenoemde werd later afgevaardigde beheerder van het Verbond der Belgische Ondernemingen; de tweede kreeg diezelfde functie bij de petroleumfederatie. Het was zoals reeds gezegd, het Ministerie van Economische Zaken dat SCK-Mol subsidieerde. Wat de industriële participaties betreft, zij vermeld dat Acec deel uitmaakt van de Belgische holding: de Société General, en dat door het afstaan van de licentie Westinghouse een belangrijke participatie verwierf in Acec. Westinghouse nam in 1970 de nucleaire afdeling over van Acec, en KMN werd in 1972 overgenomen door een firma gecontroleerd door Westinghouse. De contacten tussen Westinghouse en de Société General liggen echter nog steeds vrij goed, daar de voormalige gouverneur van de Société General, Max Nokin, het enig buitenlands lid is van de 'board of directors' van Westinghouse. Het was ook in 1957 dat de toenmalige minister van Economische Zaken, Jean Rey, in het parlement verklaarde dat men een 'Commission nationale de l'Energie nucléaire' had opgericht, die een energieprogramma had uitgewerkt, waarin ter studie lag de bouw van vier grote kernreactoren.

Na al het studiewerk is men in 1965 eindelijk zover. Een nieuwe studiegroep Synatom wordt door de electriciteits-

producenten Intercom en Ebes opgericht maar ditmaal om concreet de bouw te plannen van twee kerncentrales van elk 600 MW te Doel en te Tihange. De Belgische regering werd van deze nucleaire projecten in datzelfde jaar door de 'electriciteitsproducenten op de hoogte gebracht. Ze werden onderzocht door de Ministeries van Openbare Werken, Economische Zaken, Landbouw en Volksgezondheid. De resultaten van dit onderzoek werden als bevredigend beschouwd en een verdere ontwikkeling werd toegestaan. In 1966 werd dan een permanente contactcommissie overheid-industrie opgericht met het oog op een wederkerige informatie over de onderwerpen ter studie. Het voltooien van het onderzoek van deze commissie gaf op 14/12/1966 onder de regering Van Den Boeynants-Declercq, aanleiding tot de principiële goedkeuring van Doel, Tihange en Zeebrugge als inplantingsmogelijkheden voor kerncentrales door het Ministercomité voor Economische en Sociale Coördinatie. Vanpol merkt op dat deze beslissing van 1966 veel meer was dan een principesbeslissing; het was zonder meer de goedkeuring van een kernuitrustingsprogramma voor bijna dertig jaar. Het Kabinet van Waalse Aangelegenheden schreef op 25/5/1977: En conclusion, il faut considérer que depuis décembre 1966, le site de Tihange est voué à une nucléarisation portant sur 3 tranches nucléaires de plus ou moins 1000 MW chacune. Een paragraaf verder in dit rapport schrijft men onomwonden dat de verdere administratieve vergunningen die nodig zijn, zoals bouw- en exploitatievergunning, deze principesbeslissing niet in vraag mochten stellen ... Het is trouwens opvallend dat de bouwverf van de centrales Doel I en II in juni 1969 werden geopend, nog vooraleer de aanvraag voor het bekomen van een bouwvergunning werd ingediend (4/12/1969). De eigenlijke bouwvergunning werd pas afgeleverd op 16/2/1970.

De politici hebben zich uit dit publiek debat steeds trachten op de achtergrond te houden; recentelijk bij het 'energie-debat' in de kamer waren slechts een 30-tal volksvertegenwoordigers aanwezig. In 1976 antwoordde Oeffe, minister van Economische Zaken op een parlementaire vraag met de doodoener dat het hier een politiek betrof die al jaren door verschillende regeringen gewenst wordt. Vanpol wijdt dit aan de grote invloed van de electriciërs en de holdings op de beslissingen rond kernenergie. Zoals de beslissing van 1966 was voorbereid door de vertegenwoordigers van de kernindustrie, zo is in tal van werknoots' uit de volgende jaren die invloed van de 'electriciërs' steeds weer terug te vinden. In 1976 wordt een Raad der Wijzen geïnstalleerd die zich omtrent alle aspecten van kernenergie diende te beraden. Het werk van deze Raad was al op voorhand gedoemd om te mislukken omdat de Raad voor het grootste gedeelte was samengesteld uit leden van de industrie, en omdat ze zich niet mocht uitspreken over het gevoerde beleid, noch over het te voeren beleid in de nabije toekomst, daar waar deze reeds was vastgelegd door investeringen van de privé-sector, waar de overheid haar goedkeuring aan had gehecht. Met de installatie der Raad der Wijzen. (Commissie van Beraad inzake Kernenergie) werd ook een moratorium aangekondigd. Op hetzelfde moment bevestigde de regering om Doel en Tihange uit te rusten met een supplementaire capaciteit van 1000 MW. Wanneer nadien de bouwvergunningen voor Tihange III en Doel IV worden toegekend, leidt dit tot veel verwarring, met betrekking tot het aan de gang zijnde moratorium. Vanpol schrijft: "De reden van deze verwarring ligt hierin dat de buitenwereld niet wist dat de regering reeds zijn toestemming gegeven had voor de bouw van deze centrales nog voor het moratorium van kracht werd ..."

De vraag is nu hoe het komt dat er slechts vanaf 1974 sprake is van een massaal verzet tegen kernenergie, terwijl reeds in 1966 beslissingen hiertoe genomen waren, terwijl reeds sinds 1950 hieromtrent studiewerk gebeurt, mét de duidelijke verzuizing naar praktische toepassingen ... Vanpol wijt het aan een gebrek aan informatie. "Wie praatte er in 1966 over kernenergie? Voornamelijk de industrie en de electriciteitsproducenten. De media registreerden toen enkel de verklaringen van de officiële vertegenwoordigers van de kernindustrie omdat dit de enige valabele informatiebron was waarover ze beschikten. De slogan 'informatie is macht' had toen zijn volle betekenis omdat informatie in verband met kernenergie en het beleid hieromtrent een monopoliebezit was van de kernindustrie." De aanloop tot de politieke kernenergie discussie gebeurde door het oprichten van allerlei plaatselijke aktiegroeperingen die omwille van lokale belangen strijd voerden tegen de geplande kerncentrales. Door het optreden van deze groeperingen nam de informatiehoeveelheid rond kernenergie gevoelig toe. Nationale groepen zoals het VAKS (Verenigde Aktiegroepen voor Kernstop) werden opgericht, de Bond Beter Leefmilieu, en zijn Waalse zuster-groepering Inter Environment gingen zich bezighouden met de problematiek. In 1975 publiceerden vele honderden leden van het academisch en wetenschappelijk personeel van Belgische universiteiten en academisch personeel een manifest tegen kernenergie. De snelle en intensieve uitbreiding van nucleaire energie. Ze eisten een moratorium van twee jaar, de tijd die nodig is om een diepgaande vergelijkende studie te maken van de voor- en nadelen van kernenergie, alsmede van andere energiebronnen.

De diepere reden dat de politici kernenergie niet op de politieke, publieke agenda willen plaatsen is dat de politieke elite steeds de dominerende rol van de holdings in de Belgische economie heeft erkend. Kernenergie werd door de politieke elite aanvaard als de technologie waarin de Belgische holdings zich hebben geëngageerd. Vóór 1974 vinden we bv. nergens een partijpolitiek standpunt ten aanzien van kernenergie. De eisen van o.m. het ABVV of de KP tot nationalisatie werden subtiel ondervangen door bv. de oprichting van het Controlecomité voor gas en electriciteit, structurele aanpassingen die de beslissingsmacht niet wezenlijk aantasten. Zolang Ebes en Intercom, samen goed voor bijna 85% van onze electriciteitsproductie, aan hetzelfde touw trekken, is hun wil wet. Gezien de greep van de Generale Maatschappij op de hele sector koestert men in dit verband dus best niet te veel illusies en dit ondanks het feit dat door een akkoord van 29/1/1981 de participatie van de overheid 15% wordt in de electriciteitsproductie. In zijn besluit schrijft Vanpol: "Het besluitvormingsproces inzake kernenergie illustreert duidelijk de geringe capaciteit van het Belgisch politiek systeem inzake nucleaire aangelegenheden. Aan de basis hiervan ligt een elitair consensus, waarbij de politieke elite de dominerende rol erkent van de economische groeperingen in het economisch bestel."

Luc Vanheerentals

Ivo Vanpol: 'De besluitvorming inzake kernenergie in het Belgisch politiek bestel', in Res Publica, Politiek jaarboek 1981. (te bestellen eventueel: Afdeling politologie, Van Eversstraat 2c, Leuven).

Zondagswandelingen zijn er genoeg! Gezond is het, dat wel, maar of het baat...

Stella
Artois

Wij zijn ook 21 geworden...
... zo'n 600 jaar geleden!

En één ding is er in die 600 jaar alvast niet veranderd: de natuurlijkheid van onze producten en van onze brouwwijze.

Wij mouten nog steeds volgens de traditionele methode, op eestvloeren. Wij brouwen nog steeds in koperen ketels. Onze Stella rust, vóór het bottelen, nog steeds 6 weken lang in de lagerkelders. Wie doet ons dat na?

Als je in oktober 21 wordt... ... dan hebben wij 'n verrassing voor je

Je hebt vast al persoonlijk bericht van ons gekregen, maar we willen het je toch nog eens in herinnering brengen.

Je éérentwintigste verjaardag is nu eenmaal een héél bijzondere dag, die met gepaste luister moet worden gevierd. Ongelukkigerwijze is het ook een zware belasting voor het toch al niet te ruime studentenbudget.

Daarom willen wij, van de Stella, met je méé-vieren op een speciale manier, en wel onder vorm van 100 waardebons. Om je talrijke vrienden te trakteren in één van de typische Leuvense studentencafés, waarvan er wellicht één je stamkroeg is.

Als je dus ingeschreven bent aan de K.U.Leuven, en je wordt 21 in de loop van oktober 1982, dan liggen er in onze brouwerij, Vaartstraat 94 te Leuven, 100 Stella-waardebons voor je klaar. Vraag naar Maurice Cauberghs, die zorgt verder dat alles in orde komt (tel. 016/24 71 11).

We wensen je verder een allerbeste 21ste verjaardag toe en hopen dat het een fijne herinnering blijft aan Leuven-Bierstad. We verwachten je.

P.S. Vergeet je identiteits- en studentenkaart niet.

ADVERTENTIE

Noteer in je Studentenagenda: Bancontactkaart afhalen. Gratis*!

Je zal meteen ervaren dat ook studenten welkom zijn bij de KB. Je krijgt er trouwens ook dadelijk de KB-onthaalbrochure, boordevol wetenswaardigheden over wat de KB je te bieden heeft.

Wat je daarin beslist interesseert: al onder de 18 kun je met de toestemming van je ouders een rekening openen en beschikken over Eurocheques en Eurochequekaart. Boven de 18 mag je zelfstandig een KB-Studentenrekening openen om zo alle courante verrichtingen te doen: inkomsten op je rekening laten storten (job, beurs, geld van ouders), met een doorlopende opdracht de huur van je kot betalen en met een overschrijving allerlei andere rekeningen vereffenen. En met je gratis Bancontactkaart kun je dag en nacht aan je geld.

KREDIETBANK **KB**

*Tot je 21 jaar. Service begint bij het betere onthaal.

Enkele KB-kantoren in de omgeving
van de universiteit te Leuven

* Mgr. Ladeuzeplein 15	Naamsestraat 173
Sint-Jacobsplein 9/10	Diestsesteenweg 19, Kessel-Lo
Naamsestraat 14	Tienssesteenweg 93, Kessel-Lo
Justus Lipsiusstraat 20a	* Naamssesteenweg 130, Heverlee
	Geldenaaksebaan 149, Heverlee

*Om je nog beter te dienen blijft dit kantoor op vrijdagavond open tot 18.45 u.

